І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...
Т. Шевченко

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J.
Тел.: HEnderson 4-0237
УНС: HEnderson 5-8740
Тел. з Ню Йорку: BArcly 7-4125

РІК LXVI. Ч. 237. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 9-го ГРУДНЯ 1959 6 ЦЕНТІВ — 6 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, DECEMBER 9, 1959 No. 237. VOL. LXVI.

ТРУМАН ПРЕДСТАВЛЯЄ ДЕМОКРАТИЧНИХ КАНДИДАТІВ НА УРЯД ПРЕЗИДЕНТА ЗДА

Ню Йорк. — У зв'язку із закінченням конференції Демократичної Дорадчої Ради в понеділок дня 7 грудня ц. р., відбулося тут у готелі Валдорф Асторія прийняття на пошану дружини кол. президента ЗДА Франкліна Д. Рузвелта пані Елінор Рузвелт. Тостмайстром під час цього прийняття був кол. президент ЗДА Гаррі С. Труман, який, висловивши признання для пані Рузвелт за її громадську і політичну активність, представив зібраним 1.600 учасникам прийняття евентуальних кандидатів демократичної партії на президента ЗДА в 1960 році. Не вирізняючи нікого зокрема, ані теж не висловлюючи своїх спеціяльних симпатій для того чи іншого кандидата, Труман запрезентував за чергою і за місцем їх походження, починаючи від Заходу до Сходу, таких присутніх на бенкеті видатних діячів демократичної партії: губернатора Каліфорнії Едмунда Дж. Бравна, сен. Гюберта Г. Гомфрі з Міннесоти, сен. Стюарта Саймінґтона з Мізурі, Адлея Е. Стівенсона з Іллиной, губернатора Дж. Меннена Вільямса з Мишиґену, губернатора Роберта Б. Майнера з Ню Джерзі сенатора Джана Ф. Кеннеді з Массачузетс. Крім запрезентованих є ще шість інших евентуальних кандидатів які з різних оглядів не змогли взяти участь в цьому нюйоркському прийнятті. У своїй промові, виголошеній до зібраних, кол. президент Гаррі С. Труман критикував Айзенгавера за надуживання президентське вето та за „фатальну" економічну політику. зокрема в сільсько-господарській ділянці, де здійснювання урядом Айзенгавера програми надвишок фармерських харчів спричинило збільшення національного задовження на дев'ять більйонів долярів. З другого боку Труман, не називаючи нікого по імени, натаврував деяких „купаних у гарячій воді" лібералів, які говорять про гру, але не хочуть брати в ній активної участи. При цьому Труман підкреслив, що він хотів би, щоб демократичним кандидатом на президента ЗДА в 1960 році був найменований „справжній ліберал". Цей вислів Трумана коментовано потім, як його заяву підтримки для поміркованих демократів типу Саймінґтона чи Кеннеді і як його небажання, щоб кандидатом на президента був обраний хтось із південних демократів.

Фундація Рокефеллера за прихильніше ставлення до комуністичного Китаю

Ню Йорк. — Фонд братів Рокефеллерів опублікував звіт про дальшу проблему ЗДА, а саме про те, що ця країна повинна „відверто визнати" дійсність та прихильніше ставитися до комуністичного Китаю. Досі він займав становище в таких справах як безпека країни, економіка, виховання і допомога закордонові а тепер малощо не пропонує визнати комуністичний Китай та не противитися тому, щоб та держава стала членом Об'єднаних Націй. У звіті говориться про те, що „світ миру має складатися з реальних речей — частин, які творять одну цілість". В цій цілості не мусить бути одноманітність, бо є різні роди релігії, культури, філософії, соціяльні порядки і т. п. „Кожний нарід має свій спосіб життя і згідно з бажанням має випрацювати собі форму соціяльної організації, яка йому найкраще подобається", — пишеться в тому звіті. І тому кожна комуністична держава, яка зобов'язується жити в мирі з іншими країнами, має бути прийнята до організації держав, де б могла конструктивно працювати. Преса підкреслює, що у звіті не береться до уваги насильства комуністичних диктатур, які самі говорять про диктатуру пролетаріяту.

Стейтова Союзова Організація Коннектикату відбула Організаційні Збори

Гортфорд, Конн. — Минулої суботи 5 грудня, тут відбулися організаційні збори стейтового Комітету Відділів УНСоюзу стейту Конектикет. Збори відкрив і ними проводив голова Комітету мґр. Іван Телюк з Ню Гейвену, а секретарював секретар Комітету Василь Самофал з Ню Бритену. Організаційну доповідь про актуальні питання союзової праці, а зокрема виконання ювілейних завдань Відділів в Конектикет, виголосив головний секретар УНСоюзу Ярослав Падох. Після нього промовляли, головний радний зі стейту Коннектикет Ярослав Гук та секретарі Відділів: мґр. І. Телюк, В. Гафткович, А. Маланчук, Ст. Олійник, В. Самофал, В. Романишин, В. Гіна та стейтовий організатор д-р М. Снігурович. В доповіді та в дискусії заторкнено ряд важливих питань, а зокрема питання оживлення праці поменших відділів віддалених від більших центрів української громади. Члени Стейтового Комітету уклали плян відвідин тих відділів для включення їх до щоденної союзової праці. Головний секретар подав вислід дотогочасної кампанії для придбання членів для УНСоюзу в цім ювілейнім році в межах стейту, підкреслюючи особливі заслуги відділів ч. 387 в Віллімантик, ч. 350 в Стемфорді та ч. 277 в Гартфорді. Відділи, які ще не виконали своїх ювілейних зобов'язань, склали заяву, що доложать всіх старань до того, щоб виконати їх в останнім місяці року.

В АМЕРИЦІ

● **Пані Айзенгавер,** яка не поїхала в подорож із Президентом збирається із своєю сестрою Джордж Мур відвідати 81-річну матір в Денвері, Колорадо, що довший час нездужає. Востаннє пані Айзенгавер бачила свою матір 13-го травня ц. р., коли відзначувано 81-ий день її народження.

● **Секретар рільництва** Езра Тефт Бенсон щасливо перейшов операцію жовчевого міхура в шпиталі Волтера Ріда. Оперував його армійський головний хірург генерал-поручник Лionард Д. Гітон. В шпиталі він має залишитися 10 днів.

● **Протягом тижня,** що закінчився 28-го листопада, занотовано 105 випадків занедужання на поліо. В тому самому часі 1958 року, число випадків занедужання на цю хворобу становило 120. Це — перший тиждень в цьому році, протягом якого число занедужань зменшилось в порівнянні з відповідним тижнем попереднього року. Цього року всіх занедужань на поліо до 28-го листопада було 8,177, а минулого року — 5,648. Випадків паралітичного поліо цього року було 5,354, а 1958 — 2,870.

● **Населення стейту Невада** від 1950 року збільшилося на 69,7 відсотка і 1 липня 1958 р. становило 272,000 осіб. (В 1950 р. воно становило 160,000). Донедавна населення цього стейту мало найменше число населення. Тепер з усіх стейтів ЗДА найменше населення має Аляска — 191,000. З інших стейтів найшвидше зростає населення Флориди: в 1950 р. там було 2,771,000, а в 1958 р. — 4,515,000 осіб.

ЗАКЛИК
ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ ПІД КІНЕЦЬ ЮВІЛЕЙНОГО РОКУ

СОЮЗОВЦІ!

За неповний один місяць закінчиться Ювілейний Рік 65-ліття УНСоюзу. З ним добігає до кінця і ювілейна кампанія для здобуття нових членів для цієї найстаршої й найбільшої української громадської установи у вільному світі. Вислід цієї кампанії важливий не тільки числом здобутих членів й сумою збільшеного майна. Його вага передовсім у свідомості, що місія УНСоюзу ще тільки збільшилась в нових обставинах, коли насильно розірвано зв'язок американсько - української громади з Україною. Мусимо докласти всіх зусиль, щоб продовжувати наш похід до Великої Мети давнім піонерським шляхом, позначуваним щораз новими успіхами. Успішне відмічення ювілею УНСоюзу — новим збільшенням союзової громади дозволить нам з вірою вступити на трудний, але надійний шлях нового п'ятиріччя.

СОЮЗОВЦІ! В цьому останньому місяці організаційних змагань за дальший розвиток УНСоюзу докладіть усіх сил та нового запалу, щоб додати свою цеголку до розбудови Батька - Союзу!

ГРОМАДЯНИ! Бодай під самий кінець ювілейного союзового року станьте ювілейними членами Батька - Союзу! Своїм членством у ньому зв'яжете власну користь із добром громади, а забезпечуючи себе й свою родину в УНСоюзі, запевните також ріст нашої української спільноти в Америці і Канаді!

Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу

В грудні 1959.

ГРОМАДИ В РОЧЕСТЕРІ І ПАССЕЙКУ ВІДЗНАЧИЛИ 65-РІЧЧЯ УНСОЮЗУ

До численних громад, які впродовж цього року відповідними імпрезами відзначили 65-річчя існуваня Українського Народного Союзу та його служби народові, минулої неділі, 6-го грудня, долучилися громади в Рачестері і Пасейку. Імпрези в обидвох випадках були влаштовані місцевими Окружними Комітетами Відділів УНСоюзу.

В РАЧЕСТЕРІ імпреза відбулася в залі місцевого Українського Народного Дому і її започаткував Український Національний Хор під диригентурою інж. Мирослава Матковського співом американського і союзового гимнів. Відкрив цю ювілейну імпрезу вступним словом її керівник та відомий місцевий і союзовий діяч-піонер п. Константин Шевчук, а ювілейну промову виголосив, представлений головним радним п. Василем Гузарем, заступник головного предсідника УНС п. Йосип Лисогір. Мистецьку частину програми виповнили згаданий вже Національний Хор та Хор і Мандолінова Оркестра ЮСУМА під проводом п. Володимира Божика, танцювальна група МУН під проводом Івана Козака та солістки п-ні Тимочко, Марія Климко і Анна Порута, при фортепіяновому супроводі Анни Сорохтей. Після концерту відбулися ще окремі наради представників Відділів Округи, якими проводив гол. радний В. Гуссар та на яких, після доповіді п. Й. Лисогора, розглянено організаційний стан і працю в тій окрузі в ювілейному році.

В ПАСЕЙКУ ювілейна імпреза складалася з двох частин, концерту і бенкету. Започаткував імпрезу співом американського гимну В. Пеленський, який опісля виконав ряд пісень в програмі. Відкрив імпрезу вступним словом голова Ювілейного Комітету В. Новацький, а відповідне слово виголосив всч. о. декан С. Біляк. Ювілейну промову виголосив гол. пред. УНС Дмитро Галичин, а мистецьку частину програми, крім згаданого вже п. В. Пеленського, виповнили дві деклямації п. Н. Михайлишина народні танці під керівництвом М. Микитина, деклямації О. Метрик, сольоспів п-ні Іванни Кононів та деклямація М. Салаґай. Після концерту відбувся бенкет, що його започатковано співом українського національного гимну, та яким проводив відомий союзовий діяч-піонер п. В. Сметана. На бенкеті, що його започаткував молитвою всч. о. декан С. Біляк, крім гол. предсідника УНС Д. Галичина та заступниці гол. предсідника п-ні Анни Герман, промовляли урядовці 4-ох Відділів округи та піонери та деякі заслужені члени УНСоюзу. Д. Галичин у своїй промові підкреслив, що ця округа, хоч і не належить до найбільших в союзовій громаді, виявила в цьому ювілейному році замітну організаційну активність, виконавши досі вже понад 95 відсотків організаційної квоти, що у великій мірі треба завдячувати 42-му Відділові та його секретареві П. Головачукові, що вже здобув 50 нових членів, хоч їх квота виносила 32 нові члени. Ця ювілейна імпреза була за останні роки першою більшою союзовою імпрезою в цьому районі.

Проф. Ілля Гомонко обняв пост окружного організатора УНСоюзу в Монтреалі

Проф. Ілля Гомонко

Джерзі Сити, Н. Дж. — З Головної Канцелярії УНСоюзу повідомляють, що у зв'язку з посиленням організаційної праці й розбудови Союзових Відділів у Канаді, в порозумінні з Канадійською Канцелярією УНСоюзу, заанґажовано до праці як організатора проф. Іллю Гомонка, відомого громадянина, містопредсідника найбільшого Відділу УНСоюзу в Монтреалі ч. 473. Проф. Ілля Гомонко є вихованцем Перемиської гімназії. Після закінчення філософічних студій у Львівському Університеті був гімназійним професором, при чому постійно брав живу участь у громадському житті. Після приїзду до Канади став разом із своєю родиною членом УНСоюзу. Проф. Ілля Гомонко розпочав свою організаційну працю на терені міста Монтреалю з днем 1 грудня 1959, як окружний Союзовий організатор. Його завдання є використати великі можливості, які існують у Канаді для поширення Союзового членства в самому Монтреалі.

ПРЕЗ. АЙЗЕНГАВЕР У ПАКІСТАНІ

През. Айзенгавер з президентом Пакістану Аюбом Ханом у пакістанській столиці Карачі слухають Американського Гимну, що його грала оркестра на пошану високого гостя.

ПРОДОВЖУЄТЬСЯ АНТИУКРАЇНСЬКА АКЦІЯ ПІД ЗНАКОМ АНТИСЕМІТИЗМУ

В останньому часі почала тут і там знову проявлятися традиційна антиукраїнська акція під знаком антисемітизму, кульмінацією якої можна вважати статтю Патриції Блейк, кореспондентки „Лайфу", що під заголовком „Нова аґонія для російських жидів" появилась у згаданому журналі з 7-го грудня ц. р., на обгортці якого зазначено, що його надруковано в шість і пів мільйоновому тиражі. Деякі тільки цитати з тієї статті говорять самі за себе:

„...В Києві живе тепер 180.-000 жидів. Востаннього Україна була знову сценою погромів. Були вломи до синаґоґів і побиття богомольців. „Уряд не доконче відповідальний за погроми" — сказав один молодий київський жид. „Поліція припиняє насильства заки вони підуть задалеко. Можливо, що місцеві власті навіть не знають про погроми, заки вони зачнуться. Але з другого боку, в поліційній державі мало що діється припадково. Крім того — додав він гірко — українці завжди ненавиділи жидів. Росіяни настільки хитрі, щоб місцевий антисемітизм використовувати для себе. Погроми дають українцям нагоду виявити в той спосіб дещо із своєї ненависти, яка інакше могла б скеруватись проти Москви..."

Авторка в дальшому описує свої відвідини Бабиного Яру, де „німці і українські колябоaccess" вбили 96,000 жидів, як це ніби мав її поінформувати якийсь старий чоловік, що там працював. Вона дальше описує, що вона чула, мовляв, „українська товпа збезчестила минулого року жидівський цвинтар перевертаючи наґробники та причіпляючи написи в роді: „Ми починаємо з мертвими і будемо продовжувати з живими". До репортажу навіть додано фотографію, на якій видно порозвалювані наґробники. Таких і подібних тверджень у згаданому репортажі більше, включно з „приґадкою", як то в 17 і 18-му сторіччях „козаки вирізали сотні тисяч жидів."

Справа цього репортажу в „Лайфі" була на порядку нарад Ради Директорів УКК минулої суботи, 5-го грудня, на яких рекомендовано Екзекутиві намагатись не тільки спростувати твердження в згаданому репортажі, але поробити також відповідні інтенсивні заходи для боротьби з вперто поширюваною леґендою українського антисемітизму.

● **На Цейльоні,** де від 26. вересня ц. р., від дня убивства прем'єра Бандаранайке, стояв при владі уряд Віянанди Даганаяке, настала криза уряду, що втратив більшість у парляменті. Генеральний губернатор Цейльону, сер Олівер Ґунетілleке, як голова тієї приналежної до Британського Коммонвелту держави, розв'язав парлямент і розписав вибори на 19 березня ц. р. У виборах у 1956 році бій ішов за 96 парляментарних мандатів. У найближчих виборах шість партій суперничатимуть за мандати до 145-членного парляменту.

Кураторія Фонду Української Культури відбула свої чергові збори

Ню Йорк. — Минулої суботи, 5-го грудня, тут у приміщенні Літературно-Мистецького Клюбу відбулися чергові збори Кураторії Фонду Української Культури, в результаті яких доповнено статут, розділено 250 долярів допомоги потребуючим діячам української культури та обрано нову управу. Фонд Української Культури був створений в лютому цього року при Злученому Українському Американському Допомоговому Комітеті з метою матеріяльної допомоги найбільш потребуючим працівникам таких ділянок української культури, як література, наука, образотворче мистецтво, музика, театр і подібне. Кураторію цього фонду творять уповноважені представники Наукового Т-ва ім. Шевченка, Української Вільної Академії Наук, Об'єднання Письменників „Слово", Об'єднання Українських Образотворчих Мистців, Спілка Українських Журналістів, Український Музичний Інститут та Український Театр в Америці. Збори, в яких взяв участь президент ЗУАДКомітету д-р Володимир Ґалан, відкрив і ними проводив голова Фонду проф. Гр. Костюк, інформуючи приявних про цілі і завдання Фонду та про пророблену ним працю в короткому періоді його існування. В результаті нарад внесено поправку до правильника Фонду, визначуючи формально членів добродіїв Фонду. 250 долярів із здобутих Фондом засобів розділено на наглу допомогу найбільш потребуючим діячам культури та запляновано відповідну акцію для здобуття дальших фондів, доручаючи проф. Серґієві Литвиненкові та ред. Іванові Керницькому організацію відповідної прибуткової імпрези. Вкінці обрано нову управу фонду, яка, згідно з правильником, складається з трьох осіб та вибирається на два роки. На голову обрано ред. А. Драгана із Спілки Українських Журналістів, на заступника голови із рівночасним виконуванням обов'язків касира обрано проф. Гр. Костюка, а на секретаря ред. Остапа Тарнавського, обидвох із Об'єднання Українських Письменників „Слово".

● **Голова Крайового Демократичного Комітету** Пол М. Ботлер заявив, що нюйоркський демократичний політик Кармін Де Сапіо — „дуже здібний і поступовий провідник", який виконав важливу працю. Проти Де Сапіо виступають такі визначні демократи, як пані Ф. Д. Рузвелт, колишній сенатор Герберт Лімен і колишній секретар летунства Томас Фінлеттер.

МІЛЬЙОН ПАКІСТАНЦІВ ВІТАЛИ АЙЗЕНГАВЕРА В КАРАЧІ

Карачі, Пакістан. — Непроглядні маси народу, обраховувані на 750,000 до одного мільйона осіб, вітали президента Айзенгавера, коли він в минулий понеділок о год. 3:30 попол. прилетів із столиці Туреччини Анкари до столиці Пакістану Карачі. На летовищі Маврипур ждали його президент Пакістану генерал Аюб Хан, американський амбасадор Вільям Равнтрі й інші найвищі місцеві достойники. 60-членна військова капеля грала обидва гимни, з гармати віддано у честь Президента 21 стріл, а над летовищем і містом пролітала ескадра турбо-моторових літаків американського типу, отриманих в рямцях військової допомоги від ЗДА. Після виміни короткими промовами й інших церемоній, обидва президенти їхали спершу відкритим автом, а перед американською амбасадою пересілись до чорної карети з золото-червоними прикрасами, що її тягло шість чорних коней. Обидва президенти стояли, а през. Айзенгавер безперервно рухами руки дякував за маніфестаційне прийняття мас. Він мав нагоду — як ствердив один американський кореспондент — уперше в Азії побачити безпосередньо азійську бідноту, дармащо всі, що вибігли назустріч Айзенгаверові, зодяглись очевидячки в усе, що мали найкраще. Це був барвистий образ, на який складались народні одяги пакістанців із долин і з гір, жіночі „сарі", білі полотняні каптани й довгі халати мужчин, різнобарвні завої та численні европейські білі убрання. Була чудова погода, спека доходила до 80. Назустріч през Айзенгаверові вийшла більш як половина півторамільйонового міста Карачі. Взагалі ж Пакістан — це найбільша мусульманська країна в Азії з 84 мільйонами мешканців. Водночас — це одна з наймолодших країн, бо її самостійність проголошено щойно 12 р. тому, 14 серпня 1947 р., коли колишню британську домінію Індію поділено на дві самостійні держави — буддійську Індію і мусульманський Пакістан. Спір за здебільша мусульманський прикордонний Кашмір існує між отими двома країнами по нинішній день. За коментарями преси — пакістанський президент Аюб Хан, мабуть буде намагатись просити през. Айзенгавера, щоб він був посередником в осягненні тривкого порозуміння між Пакістаном і Індією, потрібного їм тепер з уваги на спільну загрозу збоку комуністичного Китаю. През. Аюб Хан заявив у своїй привітальній промові до Айзенгавера, що хоч він здає собі справу, що під час таких коротких відвідин не можна перевірити докладно, наскільки американська економічна допомога сприяла розвиткові Пакістану, все ж — през. Айзенгавер повинен бодай „одним оком" ствердити благодатні наслідки цієї допомоги. Якраз у цьому тижні признано Пакістанові нову довготермінову позичку на 22,-000,000 долярів. Це вже друге в цьому році американська позичка на ту саму ціль — розбудову залізничих шляхів у Пакістані. За всю першу позичку у висоті 9,100,000 долярів Пакістан закупив залізничий матеріял в ЗДА. — З Пакістану през. Айзенгавер мав у середу вранці відлетіти до Індії, зупинившись подорозі на один день в столиці Афґаністану Кабулі.

В ОН альжирська справа не має за собою потрібної більшости

Об'єднані Нації. — Політична Комісія Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй прийняла в минулий понеділок 7-го грудня ц. р. резолюцію в справі Альжиру, зголошену 22 африкансько - азійськими караїнами, 38 голосами проти 26 при 17-ох стриманих та Францією не приявною. Цей вислід голосування був великим розчаруванням для альжирців, бо він ставить під великий сумнів, чи та резолюція, перейшовши на форум Генеральної Асамблеї, зможе здобути потрібних для своєї важности дві третіх голосів. Зате частина резолюції, яка говорить про право самовизначення для Альжиру, осягнула 61 „за", на 1 „проти" при 19-ох, що стримались. Франція у тих нарадах не бере участи, вважаючи, що Об'єднаним Націям взагалі нема діла втручатися в справу її політики в Альжирі. Речник альжирських націоналістів висловився дуже гірко про З'єдинені Держави, які голосували проти тієї резолюції, разом з іншими союзниками Франції. ЗДА станули на становищі, що всяка теперішня резолюція тільки пошкодить справі мирного поладнання французько - альжирського конфлікту. Не є виключене, що задля приєднання для цієї резолюції більше голосів, її текст буде ще змодифікований, щоб послабити враження, що ОН поручають французькому урядові вести політичні переговори з націоналістичним екзильним урядом альжирських арабів.

У СВІТІ

● **В Австрії** минулого тижня на засіданні уряду рішено передати до Об'єднаних Націй справу признання автономії для мільйона австрійських німців в італійському Південному Тиролі, якщо австро-італійські переговори в цій справі не приведуть до позитивної розв'язки. Скарга проти Італії має бути передана на наступну каденцію Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй.

● **У різних країнах,** по яких тепер подорожує през. Айзенгавер, по-різному вимовляють американське „Айк": у Франції — „Ік", в Італії й Еспанії — „Ікай", в Греції — „Іке". Також прізвище Айзенгавера в різних країнах вимовляють по-різному.

● **Еспанському диктаторові** Франческові Франкові в минулу п'ятницю сповнилось 67 років. У Мадриді не було ніякого спеціяльного відзначення цієї події, і Франко в той день, як звичайно, головував на засіданні ради міністрів.

● **Канадійський генерал** Е. Л. М. Бирнс офіційно зрікся становища команданта „міжнародної поліції", себто різнонаціонального війська Об'єднаних Націй, яке від 1956 року пильнує спокою на ізраїльсько-єгипетському кордоні. Ген. Бирнса призначено дорадником канадійського уряду в справах міжнародного роззброєння. Як делеґат Канади, він візьме участь у нарадах нової 10-членної комісії в справах роззброєння у Женеві. Новим командантом „міжнародної поліції" призначено ген. Према Сінґ Ґіяні з Індії.

● **У Ляосі,** де комуністична аґресія загрозила світовому мирові, відбудуться 20. грудня парляментарні вибори. Останні вибори відбулися в травні минул. року. Керівна прозахідня Народна партія дістала була 36 мандатів в парляменті, а Нео Ляо Гаксат, яка потім патронувала партизанській війні проти легального уряду, 9 мандатів, інші 4 партії дістали по 1-7 мандатів. Теперішні вибори мають виявити, якою силою диспонують уряд, комуністи і їхні поплентачі.

● **У Варшаві** новим головою Спілки письменників обрано Ярослава Івашкевича, поета, романопис і критика. Він безпартійний, але нібито схильніший співпраці з комуністичним режимом, ніж попередній голова, поет Антоні Слонімський, ще в передвоєнних роках — злегка „комунізуючий". Слонімський увійшов до нової Управи Спілки, але відмовився від головства.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc., 81-83 Grand St. Jersey City, N. J.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N. J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917. — authorized July 31, 1918

Передплата: На рік — $12.00; на пів року $6.25; на три місяці $3.25. — В Джерзі Ситі і закордоном: — На рік $14.00; на пів року $7.50; на три місяці $4.00. — Для членів У. Н. Союзу, чоловіків і жінок, — 65 центів місячно. — За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25.—Jersey City and Foreign Rates:: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Адреса: SVOBODA", P.O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

Айзенгавер у приятелів

Перший етап подорожі президента Айзенгавера до 11-ох країн на трьох контитах був найприємніший: бо він відвідував країни, зв'язані з Америкою вузлами довгорічної приязни і спільністю політичних цілей. Хоч Америка належить до країн англо - саської культури, Айзенгавер правильно сказав у своїй першій промові на італійському ґрунті, що Рим „довший час був символом західньої цивілізації", до якої належить і Америка. Правда, Італія — поруч із Францією — має найсильнішу, поза СССР, комуністичну партію в Европі, але від кінця останньої війни вона твердо зорієнтована на військово - політичний союз з Америкою.

А відвідини протестанта Айзенгавера, Президента З'єдинених Держав у голови Католицької Вселенської Церкви були також навіяні сердечністю: вони ж маніфестували єдність всього християнського світу в обличчі безбожницького большевизму.

З Риму подався Айзенгавер до Туреччини. Це — світ мусульманської культури, але турки так само вірні приятелі-союзники, так само свідомі, що ЗДА є ґарантом безпеки проти вічної загрози збоку московського сусіди. У Римі зливний дощ перешкодив італійцям масово маніфестувати свою приязнь достойному гостеві. В Анкарі пів мільйона людей вийшли на вулиці. Звідтам Президент вилетів до Пакістану — третьої союзницької країни, яка разом з Туреччиною є членом Середньо - Східнього бльоку СЕНТО. З кожним роком темнішає над півднем Азії грізна тінь комуністичного Китаю. Як виглядала б безпека тієї частини світу, якби не ґарантія збоку Америки?

На Пакістані кінчається перший найприємніший етап подорожі. Афґаністан і Індія — це невтральні й „співіснувальні" країни, що перебувають під безпосереднім обстрілом совєтської і комуно - китайської пропаґанди та економічної допомоги. Але приїзд туди Президента ЗДА повинен збільшити ряди тих, які знають, що дуже трудно, якщо взагалі можливо, зберегти волю без підтримки ЗДА.

Знову депортації

Після масових арештувань і виселень 1939 року, коли Москва „визволяла" західні області України, після масакри українського населення в 1941 році, коли большевики тікали з України, після вивозів і вимордування в 1944 - 48 роках усіх, на кого впала була підозра у будь-яких зв'язках з визвольним українським рухом — прийшла нова хвиля переслідувань, спала нова біда на голови наших братів і сестер. Як уже повідомлено вчора в „Свободі", запляновина Москвою акція переселення на „нові землі" — вступила в свій перший етап. Совєтська преса не подає і не подасть статистичних даних про те, скільки десятків тисяч автохтонних родин відірвуть від рідних околиць, де довгими століттями мешкали їхні батьки, діди й прадіди, і поженуть у невідомість, щоб оселити в злиденних колгоспах та радгоспах, прирікаючи на безвиглядне животіння.

З перших повідомлень виходило б, що в запляновaній Москвою акції наші селяни-невільники будуть поділені на різні категорії, залежно від їх „благонадійности": ті, кому призначено переселюватись до Криму та південних областей України (Миколаївщина, Херсонщина), і ті, кого повезуть „освоювати" цілинні землі Казахстану. Поминаючи найбільшу моральну кривду і господарську руїну, зв'язану з переселенням, перша категорія вигнанців опиниться ще у відносно кращих умовах, на своїй землі, серед свого народу, якому самою своєю приявністю принесе тепер чи в майбутньому користь. Але друга категорія нещасних наших земляків — це просто політичні засланці, це ті, кого московські народовбивці прирікають на вигнання, винародовлення і вимирання як найбільш небезпечний для режиму елемент.

Львівське радіо, яке повідомило про масове переселення з Західньої України, виясню, що відбуватиметься воно на засадах „добровільности". Очевидно, мало вже є таких людей, які не знають, що то значить „добровільність" по-совєтськи.

Українська еміґрація у вільному світі мусить негайно зареаґувати на новий злочин Москви супроти українського народу.

Наради УККА

Останні піврічні збори Ради Директорів УККА, що відбулися минулої суботи 5-го грудня, були, без сумніву, одні з найбільш ділових і конструктивних в історії нашої репрезентативної інституції. Все, від звітів Голови і Президента починаючи, а на кінцевих ухвалах кінчаючи, могло б послужити прикладом діловости, відповідальности і зрілости в розгляді та полагоджуванні громадських справ. Це заслуговує на увагу тим більше, що саме в УККА практично здійснена та консолідація, що все ще залишається тільки мрією, коли мова про українців взагалі.

До такого ствердження прийшли всі учасники цих нарад, і тому обмежимось тільки його повторенням, не наводячи окремих доказів. Натомість інтересніше звернути увагу на те, що вважаємо за головні передумови прикладности нарад.

Тут у першу чергу треба назвати активність. У найкоротших звітах двох головних екзекутивних урядовців УККА, його Голови і Президента, скумульовано ряд переведених акцій та проведеної роботи, яка мусить кожному заімпонувати. Це стосується, зокрема, до Тижня Поневолених Націй та протестаційної акції проти відвідин Хрущова. Висновок: праця і активність — головна передумова і речевости їх розгляду і справді сконсолідованої оцінки.

Другий момент, на який варто у цьому відношенні звернути увагу, це взаємна самопошана та однакова увага до всіх, незалежно від того, кого і яку кількість хто репрезентує. Справа досить проста, але незвичайно важлива. Поодинокі справи вирішують піднесені руки під час голосування, але в дебатах не можна легковажити жадного голосу, навіть коли б він був осамітнений. Якби цю засаду можна було прийняти і її респектувати всюди, то проблема нашої консолідації у великій мірі перестала б бути проблемою, бо стала б дійсністю.

Очевидно, що були розбіжності думок, тут і там подиктовані вужчими інтересами поодиноких середовищ. Це відноситься головно до дебат у справі Світового Конґресу Вільних Українців. Наприклад, у виразника опінії гетьманців були тенденції скерувати справу плянованого Конґресу так, щоб ним, якщо вже не позбутись, то бодай цілком відсунути в тінь УНРаду. А в прихильників УНРади виразно звучали нотки побоювання саме того, чого бажають гетьманці. Закінчилося компромісовим рішенням: перевірити дбайливо справу і, в порозумінні з КУК, встановити плятформу, на яку могли б погодитися всі, бо тільки тоді Конґрес досягнув би свою мету. Це нелегка справа, але вона, без сумніву, варта труду.

У висновку хочеться висловити враження, що коли б всі наші громадяни мали нагоду бути свідками цих останніх нарад УККА, то їхні пожертви на цілі цієї нашої репрезентації збільшилися б удвоє.

ЧИСЛА ГОВОРЯТЬ . . .

У Москві шістнадцятьма мовами світу виходить пропаґандивний місячник „Совєтський Союз", якого не можна придбати в СССР, зате легко можна набути у кожному великому місті за кордоном. Цей журнал інформує читачів про псевдодосягнення в різних ділянках життя у Совєтському Союзі, оминає національне питання в СССР, старанно підводить події під російський знаменник. .. Про деякі, справді важливі, досягнення він подає надто загальникові відомості. Журнал має 56 сторінок, але з них понад половину заповнено великими світлинами та малюнками.

Лише чверть сторінки приділено в журналі для відділу „Нашим читачам", у якому редакція відповідає на запити читачів (напевно відповідь одержують тільки один на сто). У числі 10 „Совєтського Союзу" читач Джемс Говп з Австралії одержав відповідь на запитання про приріст населення в совєтських республіках. Ось на цю відповідь ми й звертаємо увагу читачів „Свободи", адже коротенька московська відповідь стосується однієї з великих українських проблем.

Цитуємо: „Від часу останнього перепису 1939 року кількість населення в 15 союзних республіках СССР змінилася так: у РСФСР — із 108,379,000 до 117,494,000 осіб; в Українській ССР — із 40,469,000 до 41,893,000 осіб; у Білоруській ССР — із 8,910,000 до 8,060,000 осіб: і Узбецькій ССР — із 6,336,000 до 8,113,000 осіб; у Казахській ССР — із 6,094,000 до 9,301,000 осіб; у Грузинській ССР — із 3,540,000 до 4,049,000 осіб; в Азарбайджанській ССР — з 3,205,000 до 3,700,000 осіб, у Литовській ССР — з 2,800,000 до 2,713,000; у Молдавській ССР — з 2,452,000 до 2,800,000 осіб; у Латвійській ССР — з 1,885,000 до 2,094,000 осіб; у Киргизькій ССР — з 1,458,000 до 2,063,000 осію; у Таджицькій ССР — з 1,484,000 од 1,982,000 осіб; у Вірменській ССР — з 1,282,000 до 1,768,000 осіб; у Туркменській ССР — з 1,252,000 до 1,520,000 осіб; у Естонській ССР — з 1,052,000 до 1,196,00 осіб".

Редакція журналу пояснила п. Говпові, що, мовляв, кількість населення в Білоруській і Литовській республіках трохи зменшилася внаслідок великих утрат, що їх зазнали білоруський і литовський народи під час війни, а також внаслідок оселення в далеких районах країни евакуйованих туди на початку воєнних дій".

Таке пояснення лише заплутує правду. В нормальних умовинах розвитку кожен народ впродовж 15 повоєнних років не лише дійде до свого попереднього числа, а й далеко його перейде. Суть справи лежить в чому іншому, а саме — в переселенні різних народів у совєтській імперії.

„Свобода" вже не раз інформувала, що кожного року компартія й уряд СССР під різними гаслами перекидають десятки й сотні тисяч людей із однієї республіки в іншу, закріплюючи їх там, як рабів - невільників, позбавляючи їх права на повернення в рідну республіку, примусово русифікуючи. До таких заходів партії належить освоєння цілинних земель у Казахстані й Сибіру; заселення Криму українцями й росіянами; масові виселення людей із прикордонних совєтських республік (із західних околиць України, з балтійських республік), примусове розкидання місцевої інтеліґенції, в першу чергу випускників високих шкіл, із даної республіки — в інші республіки СССР.

Це саме тому, а не через воєнні дії, у Казахській ССР за повоєнні роки населення збільшилося аж на 3 мільйони осіб, а в Узбецькій ССР — на 2 мільйони. Це тому в Україні приріст населення нібито становив заледве 1 мільйон (кілька десятків випущених із Сибіру кацетників аж ніяк не покрили тих сотень тисяч вивезених „добровільців" у Казахстан, Сибір, Крим, Узбецьку ССР). І це саме тому в Білоруській ССР зменшилося населення майже на 1 мільйон, а в Литовській — куди масово новезли росіян і звідки масово за Сталіна вивозили місцеве населення — число завмерло на місці: ні приросту, ані зменшення . . .

Про ці „підземні" рухи не довідався з журналу „Совєтський Союз" австралієць Джеймс Говп ані всі інші читачі за кордоном у 16 вільних країнах світу. Про ці факти мовчать і так звані уряди совєтських республік. Мовчить і населення СССР. Але воно про ці факти знає. А це — найважливіше для майбутнього.

ПЛ

Нафта з Сагари пливе до Франції вже широким струмом

Альжир. — Французький прем'єр Мішель Дебре перевів в минулу неділю 6 грудня в порті над Середземним морем Бужі відкриття останньої частини побудови безпосереднього нафтопроводу від Гассі Мессауду на Сагарі. Цей закінчений уже нафтопровід іде вздовж 40-милевої траси впоперек Альжиру. Вже тепер цим нафтопроводом пливе коло 35,000,000 бочілок річно, але до кінця 1960 року французи плянують збільшення тієї скількости до 100 мільйонів бочілок річно. З порту Бужі, пристосовуваного у щораз більшому розмірі для приймання нафти, перевозять її нафтоналивними кораблями до рафінерії біля Марсей. Тільки в першому році цієї нафтової операції Франція заощадить коло 70 мільйонів долярів. Прем'єр Дебре підкреслив у своїй промові, що сагарська нафта і її вплив на господарське піднесення Альжиру ще більше доказують „немислимість політичного відсепарування Альжиру від Франції". Виступивши теж з промовою у Бонні в Альжирі, Дебре заповів швидке приступлення до будови сталеварні в Бонні. Французький сталевий промисл був завжди проти окремої сталеварні в Альжирі, але — видно — перемогло становище президента де Ґоля, який заповів господарське піднесення Альжиру, як найважливіший доказ вартости альжирсько - французької спільноти.

НА ТЕМИ ДНЯ

ПРОБЛЕМИ, ЩО СТОЯТЬ ПЕРЕД НОВИМ СЕКРЕТАРЕМ ОБОРОНИ

Минулого тижня Томас С. Гейтс обняв становище секретаря оборони, яке залишив Ніл МекЕлрой, перейшовши до приватного промислу. Перед новим секретарем оборони стоїть цілий ряд важливих завдань, які він мусить вирішувати.

Його попередник і шеф МекЕлрой заявив при своєму відході з Пентаґону, що він підготовив новий оборонний бюджет на 1961-ий рік в сумі 41 більйона долярів. Але підготова бюджету — це тільки перша ланка в довгому ланцюзі дій, коли той бюджет буде ухвалений в Конґресі, і ті всі дії мусітиме виконати в головній мірі секретар оборони — Томас Гейтс.

Гейтс мусітиме в першу чергу призвичаїтися до своєї нової ролі шефа Пентаґону, його військових шефів, його збройних сил і його військового влаштування та майна, розкиненого по всьому світі і оціненого на 150 більйонів долярів. Він братиме участь в засіданнях Кабінету Крайової Ради Оборони і буде дорадником Президента в справах оборони країни.

Справи оборони країни для Гейтса не є чужі,, бо він працював у Пентаґоні 6 років.

Новий секретар оборони мусітиме зайняти становище до всіх тих можливих політичних змін, про які говорять і яких дехто очікує від розмов між Сходом і Заходом про заборону атомових пробних експльозій і зменшення зброєнь. Перед Гейтсом постійно ставатиме справа все більших видатків, яких вимагають науковці і винахідники.

У Пентаґоні раз-у-раз підносяться голоси, які вимагають зробити атомову зброю менше шкідливою для цивільного населення. В цій справі головне слово може мати тільки Президент, який відповідає за закордонну політику країни,

Однак, велике значення матиме голос департаменту оборони на недалеких нарадах міністрів Північно - Атлантійського Оборонного Пакту (НАТО), де Томас Гейтс мусітиме переконати союзників в тому, що ЗДА не думають забирати своїх збройних сил із Европи, але що редукція тих сил є конечна.

Секретар оборони мусить вести в своєму ресорті таку фінансову політику, щоб окремі роди зброї, летунство, фльота та наземна армія були забезпечені тими сумами, які для них призначені в оборонному бюджеті.

Загально вважають, що на порядок денний прийде і переорганізація Пентаґону. Можливо, треба буде дещо зревідувати стратегію так званої масової відплати, враховуючи можливість „малих воєн". Як секретар фльоти, Гейтс був противником фаворизування летунства, бо він вважав невистачальною стратегію масової відплати, яку підтримує Президент. Тепер він мусить на всі проблеми дивитися зі становища загальної оборони.

ПІДГОТОВА ДО СВІТОВОГО КОНҐРЕСУ УКРАЇНЦІВ

(Дві доповіді інж. Дмитра Андрієвського в Едмонтоні)

Голова Спілки Українських Журналістів в Західній Европі і член Проводу ОУН (під проводом полк. А. Мельника), інж. Дм. Андрієвський виголосив у неділю 29-го листопада ц. б. по полудні в залі УНО доповідь на тему „Україна і міжнародне політичне становище". Доповідач зупинився і висвітлив значення державно - правних актів (22 січня 1918 та 1919 рр.) і договорів міжнародно - правного значення (мировий договір з 9 лютого 1918 р. в Берестї н. Б.), що і є основою державно - правного становища України. І, хоч Москві вдалось остаточно поневолити Україну, вона не відважилася скасувати того державно-правного становища України, яке виборола собі українська нація під час визвольних змагань, а накинула тільки свій комуністичний уряд Україні, який діяв і діє до нині. Очевидно змагання української нації не припинились ні на хвилину, і вона далі веде непримириму боротьбу з колоніяльним визиском її імперіялістичною Москвою. Під час другої світової війни Україна збройно заманіфестувала свій виступ проти Москви з її політикою плянового винищування голодом і висотування всіх природних багатств. І тільки під тиском національно - визвольних і збройних сил української нації (УПА) Москва поступилась Україні, погодившись на привернення двох міністерств: військових і міжнародних справ. Тому також Україна та Білорусь стали членами-основниками Об'єднаних Націй. Тієї тяглости правно - державного становища України не слід переочувати нам у нашій політично-визвольній акції в світі на користь України. Правда, Москва не зреклася основної цілі своєї політики супроти України, наявним доказом чого є хоч би накинення обов'язкового навчання російської мови для всіх дітей, тоді як українська мова не є обов'язковою для дітей росіян, які проживають в Україні. В аспекті скоординованої боротьби проти Москви слід привітати практичні заходи КУК і УККА щодо скликання Світового Конґресу Українців та завершення повної консолідації українських сил у вільному світі. Треба теж радіти, що в липні ц. р. проголошено в Сенаті і Конґресі ЗДА Тиждень Поневолених Націй, бо це — наявний доказ, що ЗДА починають доцінювати ролю поневолених Москвою націй та сателітних держав у холодній війні. Також треба привітати ідею прем'єра Діфенбейкера щодо проголошення „хартії свободи" для поневолених націй як дуже влучну і щасливу.

Свою другу доповідь „Україна на грані двох цивілізацій" виголосив інж. Дм. Андрієвський заходом Управи Осередку НТШ в залі УНДому у вівторок 1-го грудня. Доповідач з'ясував впливи Сходу і Заходу на Русь - Україну від ранньої доби нашої історії, вказав на погубні впливи Сходу на формування, устрій і державне життя москалів та проаналізував, чому нам треба орієнтуватися на Захід так, як це робив король Данило. Обидві доповіді викликали дискусію, після чого голова перших сходин, проф. Б. Боцюрків і голова Осередку НТШ інж. В. Мацьків, під оплески приявних, подякували доповідачеві за цінні думки та висновки.

Слід згадати, що, після приїзду інж. Дм. Андрієвського до Едмонтону про особу достойного гостя появилася згадка в англомовному щоденнику „Едмонтон Джорнел" і в тому щоденнику 1-го грудня ц. р. — вичерпне інтерв'ю п. н. „Протиколоніялізм діє тепер в Росії" з основними думками його доповіді про дальший змаг України з Москвою. В інтерв'ю подані теж вістки про підготову Світового Конґресу Українців заходом КУК та УККА і інформації про особу інж. Дм. Андрієвського.

М. Х.

60-річчя проф. О. П. Оглоблина

5-го грудня ц. р. сповнилось 60 років з дня народження і 40 років наукової праці визначного українського історика проф. д-ра Олександра Петровича Оглоблина. Нащадок козацького роду з Новгород - Сіверського повіту на Чернігівщині, проф. Оглоблин закінчив у 1919 р. Київський університет і працював у середніх школах як викладач історії. В 1920 році був обраний професором Київського Археологічного Інституту на катедру історії економічного побуту України, а в 1921 р. — доцентом при катедрі історії України Київського університету (ІНО). В рр. 1922 - 43 був професором того ж університету на катедрі історії України. В рр. 1927 — 1930 був також професором Інституту Народного Господарства, а в рр. 1938 — 1940 — професором на катедрі історії України Одеського університету. В 1926 р. проф. О. Оглоблин одержав науковий ступінь доктора історії української культури, а на початку 1941 — науковий ступінь доктора історичних наук. В 1926 р. почав він працювати в Українській Академії Наук при катедрі акад. Д. Багалія. Проф. Оглоблин належав в Україні до численних наукових товариств і інституцій. Після вибуху світової війни продовжує він наукову працю у Києві, а пізніше у Львові і Празі. По закінченні війни працює як звичайний професор, член Сенату і продекан філософічного факультету УВУ у Мюнхені. Там же від 1946 р. був професором Української Православної Богословської Академії. В 1947 р. був обраний дійсним членом НТШ, а в 1948 р. — дійсним членом УВАН. Після переїзду до ЗДА в 1951 р. проф. Оглоблин веде далі працю українського історика. Він є членом Редакційної Колеґії Енциклопедії Українознавства і дійсним членом Міжнародної Академії Наук і Мистецтв в Парижі. Головні досліди Ювілята присвячені проблемам політичної, економічної, культурної і церковної історії України 16 - 19 століть, а також української історіографії та джерелознавству української ґенеалогії. У 1958 р. накладом „Записок ЧСВВ" в Римі вийшла праця д-ра Л. Винаря п. н. „О. П. Оглоблин — біо - бібліографічні матеріяли", де подано понад 300 наукових праць, що їх написав проф. Оглоблин від 1919 року. Наприкінці цього року заходами НТШ, ООЧСУ і Ліґи Визволення України виходить монографія Ювілята п. н. „Гетьман Іван Мазепа і його доба".

. Галайчук

В ПОГОНІ ЗА АБСУРДНОЮ СИНТЕЗОЮ

(2)

На згаданий квестіонар ЮНЕСКО відповів, між іншими видатними інтелектуалістами, американський філософ Нортроп, професор Школи Права славного Єйльського університету, відомий своїми студіями над порівнянням культур. На відміну від всіх авторів меморіялу, він зовсім не легковажить противенств між поодинокими концепціями, зокрема між демократичною та совєтською: „Перелік ідеологій різних народів світу виявляє, що вони не лише різні, але деякі з них і протилежні; наприклад, західні демократії і совєтська Росія". Цей антагонізм необхідно, на думку Нортропа, усунути, бо коли ні, то „визнання і підсилювання існування плюралізму ідеологій у нашому світі приведе до війни, не до миру, і знищить єдність світу, замість створити її. Бо антагонізми — у якійнебудь матерії — взаємно винищуються, якщо не вдасться переступити їх".

Нортроп вважає виелімінування антагонізмів цілком можливим, з огляду на наукові методи, що їх осягнула сучасна соціологія: „. . . Філософічні премісн, що лежать в основі різних вартостей та ідеалів поодиноких народів, можна, хоча б частинно, науково ствердити. Тому ідеологічні конфлікти — це питання, про які можна дискутувати у світлі емпіричних та наукових доказів, обслідуючи їх науковими методами." Справді, такого роду науковий дослід вже здійснюється, (в рамах нової дисципліни, званої соціологією міжнародніх взаємин) для аналізи характеру та причини міжнародніх напружень. Але Нортроп не має на думці діягнозу, а йде куди далі: вважає, що у випадку такого гострого протиріччя, як, наприклад, між економічною доктриною ЗДА і СССР, обидві треба виелемінувати, заступаючи їх третьою, створеною ад гок, і думає, що така розв'язка можлива. „Щоб запевнити співспівіснування антагоністичних вальорацій та соціяльних ідеалів деяких сучасних народів і культур, необхідна ясна рецепта: як відомо, необхідно дошукуватися, під традиційними ідеологіями, міркувань та метод, які прихиляють кожний народ до окресленої ідеології".

Наші читачі мають виразне уявлення про „охорону" совєтського громадянина від експлуатації, про так зване самовизначення народів СССР і т. п., тому коментарі до меморіялу ЮНЕСКО були б зайві на сторінках українського часопису. Коли йде про Нортропів оптимізм, то „ясна рецепта" для кермованої ідеології покищо застосована лише в одній державі, а саме в червоному Китаї під назвою „промивання мозків". Та для нас не суттєва, у тематичних рамах цієї статті, критика оцінки дійсности чи прогноз. Єдине, що нас цікавить і непокоїть, це легковаження західніх вартостей, що їх зближають до совєтських (мінімалізуючи різниці) або вважають, що їх можна змінити так легко, як, наприклад, колесо в самоході. Західні вартості, діяметрально протилежні до совєтських, були об'явлені Христом і ступнево проникли, впродовж 20 сторіч, у нашу культуру; на думку Нортропа, їх можна викоренити і заступити своєрідним „гомункулюсом", що його новітній альхемік сподівається сфабрикувати в реторті на основі своєї „ясної рецепти". Що більше, їх навіть треба викоренити, бож вони творять перепону на шляху до міжнародного миру, а тим самим і небезпеку для людства. Здетронізовані таким способом, західні вартості не заслуговують на оборону: вони, як казав Бісмарк, не варті костей одного завзятого померанського гренадира. Не варто „вмирати за Данціг".

Коли так, тоді насувається питання: чим заповнити ту порожнечу і чи взагалі це можливе? Під яким стягом продовжувати оборону проти червоного імперіялізму? Бо ледве чи можливо було б змобілізувати Захід для боротьби за інтронізацію запроєктованого гомункулюса, або за порожнечу, звану Антикомунізмом. Залишилася круціята без хреста, без виглядів, без сенсу.

Від часу появи відомої книжки Шпенґлера в 1915 році, продовжується дискусія над питанням кризи Заходу, в ході якої висловлено чимало різних думок. Наприклад, сам Шпенґлер вбачає у тій кризі прояв своєрідного сенілізму, коли поляк Конечни вважає її наслідком невдатних спроб нездійснених синтез між різними, чужими одна одній, культурами, в царині етичній, соціологічній, політичній. В тому часі (книжка видана в 1932 р.) гін до того роду синтези проявлявся головно у захопленні азійськими культурами, зокрема індуською; була це мода на Рабіндраната Таґоре, на Магатму Ганді. Сьогодні стимул змінився: естетичне захоплення екзотичними вартостями заступив страх перед третьою світовою війною. Мир за всяку ціну: нехай і за ціну абсурдної синтези; синтеза замість протибомбового сховища, синтеза як форма капітуляції.

Кожна доба має свій, як то кажуть американські соціологи, pattern: філософ у добі Перікля, вояк і правник за часів Цезаря, математик і фізик для покоління Декарта. Для 20 сторіччя, це, мабуть, хемік, спеціялізований у синтетичних матеріялах. А може таки модні сьогодні синтези незасновані на терпеливих, наукових аналізах, які мали б об'єктивно ствердити здібність між поодинокими елементами; це звичайні коктейлі, перемішані наскрізь емпірично, під смак шановної клієнтелі. Коли ж і приймемо аналогію з хемічною синтезою, то її продуктом не буде ніякий твердий синтетичний матеріял, на якому можна б будувати; це буде хіба своєрідна кислота, яка пережиратиме наші вартості, підточуючи зсередини оборонну лінію Заходу.

Відомий австро - американський правник Кунц (тепер професор університету в Толідо, Огайо) відрізняв два аспекти сучасної кризи Заходу: розмах комуністичного наступу та кволість західньої оборони. „Той наступ іззовні — пише він — являє собою небезпеку, яку годі було б легковажити; але, на мою думку, не є це найгрізнішою небезпекою для нашої культури. Західній світ загрожений не підбоєм іззовні, а підточений зсередини. Справжня небезпека у нас самих — у нестійності наших переконань, у сумнівах щодо вартостей нашої культури, щодо наших ідеалів".

Кінець

ЧУМАЦЬКИЙ ШЛЯХ

Давно заорані, степи,
Де наші прадіди ходили
І де вставали, як горби,
Високі насипи — могили.

Давно співають у селі
Про чумака,
що не женився . . .
Чумацький шлях
зійшов з землі
Й навічно в небі залишився.

МИКОЛА СОМ

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

З'їзд Відділів Окружної Ради СУА в Ню Йорку

Згідно зі статутом СУА, 25 жовтня 1959 р. відбувся з'їзд відділів Окружної Ради СУА в Ню Йорку, в демократичному Клюбі при 59 Ст. Маркс Плейс. В год. 9-ій рано, делеґатки і членки СУА вислухали Служби Божої, опісля відбулись наради, на які прибула містоголова СУА Стефанія Пушкар і ред. Лідія Бурачинська з Филаделфії.

В з'їзді взяли участь всі десять відділів, які входять в склад Окружної Ради. Після отворення з'їзду і привітання делеґаток і членок СУА п. Лесею Різник, головою О. Р., до переведення нарад вибрано місто-голову СУА п-і Пушкар, заступницею п-ні Марію Ржепецьку, секр. п-і З. Серафин. Після вибору двох комісій, номінаційної і резолюційної, слідували звіти Управи О. Р., опісля звіти Відділів.

В дискусії над звітами стверджено, що імпрези ОР, хоч дбайливо підготовані, не втішаються великою участю нашої суспільности. Тут треба ствердити, що це є сумне явище, бо поза СУА жадна інша жіноча організація таких імпрез як „Свято Героїнь" чи „День Матері" в Ню Йорку на більшу скалю не влаштовує.

Після обідньої перерви слідував реферат, який був поділений на три часті. Першу точку „Праця ОР на підставі нового статуту" — опрацювала п-і Р. Рожанківська, другу „Організація молодих жінок, зокрема тут роджених", п-і Л. Різник, а третю „Ведення зборів і прив'язання та пошана членок до своєї організації" — п-і Н. Чапленко. Всі три точки становили одну цілість реферату, і викликали велике заінтересування присутніх. Координаторкою була п-і О. Кравченюк, яка зі свого завдання вив'язалася влучно.

Над рефератом розвелась ширша дискусія, особливо над статутом і організацією членства. В часі дискусії ухвалено на підставі статута вкладку Відділів до ОР в сумі 5 дол. річно. Що до організування нових членок, були різні думки. Парляментаристика ведення зборів — це, оскільки мені здається вперше була включена в рефераті п-і Н. Чапленко, яка ствердила, що „предсідниця має вести збори, а не сама цілий час говорити". Це твердження має свої підстави, бо у нас є безліч нарікань не лиш в СУА, але і в інших організаціях, що предсідник сам веде збори, сам ставить кандидатів, сам дискутує, і часто чується говорення з насмішкою: „треба йому дати ключ, як скінчить, щоб замкнув залю". Дискусія була оживлена, що вказувало, що делеґатки поставилися серіозно до справ своєї організації.

По відчитанні резолюцій, — відчитано нововибраний Уряд ОР, до якого ввійшли: голова— Леся Різник, містого-голова — Оксана Кравченюк, секретарка — Зофія Серафин, освітня референтка — Марія Головей, організаційна референтка — Катря Пелешок, імпрезова референтка — Анна Кізима, пресова референтка— Марія Демидчук, суспільна опіка — п-і Книш, зв'язки — Іванна Венцаль. Контрольна Комісія: п-і Білозор, п-і Свансон і п-і Бродин. Вільні члени будуть обрані на слідуючих зборах Окружної Ради.

Молитвою „Отче Наш" закінчено наради.

Марія Демидчук
прес. реф. ОР

В найближчу неділю Надгудсонська Округа відзначить в Джерзі Сити 65-річчя заініційованого в ній УНСоюзу

Джерзі Сити, Н. Дж. — Шість десятків і шість років тому в цьому місті почала виходити „Свобода", яка вже в тому самому році видвигнула здійснену в наступному році ідею „такої української народної організації, такого всенародного об'єднання, до якого кожний українець, де б він не жив, повинен належати", Українського Народного Союзу. 65-річчя здійснення тієї ідеї відзначить в найближчу неділю 13-го грудня, Надгудсонська Округа, влаштовуючи відповідну імпрезу в новому Українському Народному Домі в Джерзі Сити. Імпреза складатиметься з ювілейного концерту і ювілейного бенкету, з багатою формальною, мистецькою і розваговою програмою. Чотири головні екзекутивні урядовці — заступники головного предсідника Йосип Лисогір і Анна Герман, головний касир Роман Слободян і головний секретар Ярослав Падох, який виголосить ювілейну промову, заповіли свою участь у цій ювілейній імпрезі УНСоюзу в місті його головного осідку. Головний предсідник Дмитро Галичин тільки тому на ній не буде, бо вже раніше зобов'язався до участи в подібній імпрезі в Шикаґо в тому самому дні. У програмі імпрези, крім коротких промов і привітів, передбачається м. ін. виступ хору „Гомін" з Байону під дириґентурою п. М. Кормелюка, висвітлення фільму з останньої конвенції УНСоюзу, представлення урядовців Відділів, заслужених піонерів і діячів УНСоюзу, а в розваговій частині п-ні Квітка Стецюк, секретарка 25-го Відділу УНСоюзу, прочитає свій фейлетон: „Батько Союз і його діти". Імпрезу відкриє голова Окружного Комітету інсп. Богдан Стефанович. Одною з головних атракцій імпрези буде святочна передача ювілейного подарунку УНСоюзові — 65, але не свічок, тільки подань від нових членів, що їх здобули Відділи Округи. Усі ці справи були обговорені на нарадах Окружного Комітету, що відбулися під проводом його голови інсп. Б. Стефановича, минулої неділі, 6-го грудня ввечері. 200 осіб уже досі придбало білети вступу, які ще можна набути в секретарів Відділів Округи або в Адміністрації „Свободи".

В НЮ ЙОРКУ ПІДГОТОВЛЯЄТЬСЯ ЗУСТРІЧ ГРОМАДЯНСТВА ПІД ГАСЛОМ „З ЧИМ ВСТУПАЄМО В НОВИЙ РІК".

Ню Йорк. — Минулої п'ятниці в приміщенні Об'єднаного Комітету Українських Організацій м. Ню Йорку, Відділу УККА, відбулася, скликана тим Комітетом, громадська нарада, метою якої була підготова бенкету-зустрічі місцевого й сумежного громадянства з керівниками УККА, проф. Л. Добрянським та през. Д. Галичином, для розгляду в привітній, бенкетовій атмосфері наших досягнень на внутрішньому й зовнішньому відтинку праці та плянів на новий рік. Нарадою проводив голова Об'єднаного Комітету мґр. Іван Винник. Нарада вирішила влаштувати бенкет-зустріч в суботу 19-го грудня ц. р. у великій залі Народного Дому й подбати про відповідну мистецьку програму. Ініціятори зустрічі сподіваються, що всі місцеві та довколишні громадські установи візьмуть участь у цій зустзустрічі. А. Б.

Мазепинська виставка в Балтиморі, Мд.

Завдяки Ювілейному Комітетові Мазепи на Мериленд (Юкома-Мериленд) балтиморці мали нагоду познайомитися з історичною виставкою — „Іван Мазепа і його доба", що її зібрав і упорядкував проф. Володимир Січинський, і яка вперше була відкрита в Ню Йорку. В Балтиморі ця пересувна виставка була в залі будинку т-ва „Самопоміч" від 18-го жовтня до 1-го листопада і її можна було оглядати щодня від 9-ої год. ранку до 9-ої вечора. Експонати виставки були доповнені погруддям Гетьмана Івана Мазепи роботи проф. Сергія Литвиненка та мазепинськими плоскорізьбами Валентина Сім'янцева з Вашингтону. В залі виставки можна було набути книжки про Мазепу, в англійській мові Кляренса Менінґа і проф. Вол. Січинського в українській мові. Ювілейний Комітет Мазепи при Українському Конґресовому Комітеті Америки видав спеціяльний каталог для цієї виставки, що допомагав орієнтуватися в її експонатах.

Виставку відкрив майор Петро Калиновський 18-го жовтня вполудне. Впродовж двох тижнів оглянуло її понад 400 балтиморців, що свої прізвища та враження залишали в спеціяльній книзі виставки. Окремо оглядали виставку учні балтиморських шкіл українознавства під проводом своїх учителів та пластуни балтиморської станиці. Майже вся українська молодь Балтимору вперше знайомилася з добою Мазепи, обсипаючи своїх учителів, провідників по виставці, різними запитами. Але й для людей, що вже знайомі з добою Мазепи, було що оглядати на цій виставці, де були представлені портрети Івана Мазепи, визначні сучасники гетьмана, архітектура будинків та церков побудованих Мазепою, мистецтво з часів Мазепи, дари Мазепи, врешті картини, що представляли козацький побут та сучасні мапи України. Для деяких відвідувачів виставка вперше відкривала факт, що гетьман Іван Мазепа побудував так багато церков та інших будинків.

Свою історично - виховну та пропаґандивну місію в Балтиморі виставка виконала повністю, і не було відвідувача, що не був би під сильним враженням від усього того, що для України зробив гетьман Іван Мазепа та його прихильники. Виставка наглядно представляла, який це був величавий розділ історії України.

На цьому місці ЮКОМА-Мериленд щиро дякує балтиморській „Самопомочі", зокрема його голові ц. Емануїлові Притулі, за безкоштовне передання залі до диспозиції виставки. В. К.

● *У Совєтах* окремої уваги компартії вдостоїлися останніми часами — циркові кльовни. Хрущов недавно був у цирку і йому дуже не сподобались виступи кльовнів. Тому проф. Георгій Дмітрієв дає кльовнам на сторінках „Советская культура" лекцію, як мають вони сприяти закріпленню комуністичної влади.

● Комуно - мадярський міністер безпеки (поліції) Веля Бішку заявив на з'їзді компартії у Будапешті, що недавно заарештовано кількох учасників „збройних шпигунських груп", що їх ніби вишколюють поза Мадярщиною і перекидають на Мадярщину. Бішку оскаржив „деякі кола" Америки, Західньої Німеччини й Австрії у „дальшому встряванні у внутрішні справи Мадярщини".

Українська Літературно Мистецька Клюб
Ню Йорк 149 2-Ев

З Літературно - Мистецького Клюбу в Ню Йорку повідомляють, що в п'ятницю, дня 11-го грудня ц. р., в приміщенні Клюбу відбудеться вечір спогадів д-ра Володимира Рудницького з Филаделфії п. н. „Мій флірт з Мельпоменою". Початок о год. 8-ій веч.

Плянують видати 40-томове видання праць през. Вудро Вилсона

Принстон, Н. Дж. — Видавництво „Принстон Юніверситі Пресс" повідомило, що воно плянує видати всі твори колишнього професора Принстонського університету Вудро Вилсона, який був президентом ЗДА в 1912-1920 роках. Це має бути найбільше видання американського автора з 20 віку і має обіймати 40 томів. Головним редактором буде професор Нортвестернського університету д-р Артур Лінк, який від найближчого шкільного року має перейти на професора історії в Принстонському університеті. Кошти цього видання мають винести коло одного мільйона долярів. Офіційним видавцем є Фундація ім. Вудро Вилсона. Найбільше писань Вилсона є в Конґресовій бібліотеці і в Національному архіві, а після того в бібліотеці Принстонського університету. Фундацію Вилсона засновано в 1922 році з пожертв 200,000 осіб.

Зі Спорту

Морітімо 2. — Січ Елизабет 2.

Мистецькі змагання Січ, Елирабет із Морітімо, що відбулися в неділю 1. листопада ц. р. в Нюарку, закінчилися вислідом в нічию 2—2.

На початку змагань Маркусь сильним стрілом з віддалі 20 метрів дає провадження 1—0.

Першу половину Січ грає проти сильного вітру, тому Морітімо в більшості перебуває під воротами Січі. Далі суддя диктує карного до воріт Січі і перша половина кінчається вислідом 1—1.

В другій половині змагань Січ майже ввесь час грає на половині противника, але напад Січі не використовує безліч певних позицій. Згодом д-р Павлічка добуває ще одні ворота. Здається, що змагання уже виграні, змагуни Січі, як звичайно, маючи вже перемогу, злегковажили собі противника, який в останній хвилині в замішанні під воротами Січі вирівняв вислід змагань на 2—2.

Січ Елизабет 3. — Вістула 0.

В неділю 8. листопада Січ Елизабет, грала вдома з Вістулою. Вістула, як новий клюб в А клясі, не виявила себе сильним противником, так, що Січ перемогла поляків 3—0 у свою користь. Треба відмітити, що гра була дуже чиста. Ворота для Січі здобули д-р Павлічка 2. і Доманів 1.

Рома 2. — Січ Елизабет 2.

Мистецькі змагання Рома — Січ, Елизабет, які Січ розіграла в Патерсоні на грищі Роми в неділю 15. листопада, Січ зремісувала 2—2. Змагання були на досить високому рівні, бо Рома є один з найкращих клюбів в А клясі.

Першу половину змагань Січ провадить 2—1, як і майже другу половину, аж в самім кінці змагань, в замішанні під воротами Січі м'яч відбивається від змагуна Січи Панкевича та несподівано паде до воріт Січі (Самовбивчий). Січ, яка на протязі цілих змагань грала досить жертвенно, та вже була певна своєї перемоги, в останніх хвилинах тратить рівновагу, і віддає по одній цінній точці противникові.

Склад Січі: К. Гевко, М. Панкевич, Р. Презимірський, Б. Марчук, Е. Чижович, В. Гарасим, Т. Понось, І. Чижович, І. Павлічка, Л. Луценко, В. Маркусь, Г. Гивель, П. Світенко С. Лютак, В. Обрізан.

В. Заблоцький

УСК — ГОБОКЕН 3:1 (2:0).

У чергових мистецьких змаганнях, що відбулися 15. листопада ц. р., УСК змірив свої сили із Гобокен. Це команда, що від ряду літ позбавляла нашу команду цінних точок. Цим разом УСК вже у перших хвилинах гри виказав свою перевагу та, дещо підкріплений сприятливим вітром у першій півгрі, часто пересиджував під воротами противника. Перші ворота для УСК-у падуть у 13 хвилині, коли то середущий напасник Бель головою перекидає м'яч понад воротаря Гобокен. Глядачі передбачають високу програну Гобокен, але тверда та технічно добра оборона противника дуже ефектовна і не допускає ускіівців до стрілу. До цього наша команда перекомбіновує себе у подачах, а деякі напасники або задержують або віддають прямо під ноги противника подачі наших помічних ліній. Щойно у 40 хвилині Василькевич гострим низьким стрілом у ріжок підносить вислід 2:0. У другій половині гри бачимо сильну перевагу Гобокен, що вже в 49 хвилині стріляє нашому Голубові „не до оборони". Щойно заміна Луцишина Венцлером приносить виразну поправу. УСК доходить до зриву, грає ефективно в ширині, що у висліді дезорієнтує противника, який все ще не тратить надії на реміс. Але у 83 хвилині Бель випускає м'яч Василькевичеві. Цей прекрасно підпроваджує м'яча ближче воріт противника і знову стрілом понад голову воротаря здобуває треті ворота для УСК-у. Незабаром свист судді кінчає ці емоційні змагання, що у висліді знову скріпили позицію нашої команди у табелі.

Склад УСК-у:: Голуб, Нагі, Підгорецький, Олинець, Гаврилюк, Наливайко, Василькевич, Павлюк, Бель, Луцишин (Венцлер), Франц.

Іван Сєрант

ЗІ ЗМАГАНЬ ПРОФЕСІЙНОЇ ЛІГИ

„Тризуб" — Гакоаг 1:1 (1:0)

Змагання, що відбулися 22. листопада ц. р. в Ню Йорку з місцевим „Гакоаг", принесли филаделфійському „Тризубові" дальші дві точки та 2-ге місце в табелі гор.

„Тризуб" виступив в такому складі: Кулішенко, Варґа П. Переніс, Рач, Дітріхсон (Савич), Длуґош, Феріс, Нога, Чайка, Варґа І, Кравець. Змагання з „Гакоаг" є завжди повні напруги, завзяття та ноток брутальности, що їх „Гакоаг" часто стосує, як останній засіб коли натрапить на дружину кращу за себе. Перемога „Тризуба", хоч циферно не висока, має своє велике престижеве значення, коли взяти до уваги, що „Гакоаг" виставив до змагань з „Тризубом" свій найсильніший склад, а „Тризуб" виступив тим разом ослаблений браком Ілая та Смолинського та зі сконтуженим Рачем.

Усі старання управи „Тризуба", щоб ті змагання пересунути на інший день, не увінчалися успіхом, бо противник не хотів резиґнувати з шансів легкої перемоги й здобуття певних двох пунктів. І з тієї причини перемога „Тризуба" була для всіх великою несподіванкою.

Аналізуючи перебіг змагань, треба ствердити, що перша половина гри належала до „Тризуба", а 50% другої половини до „Гакоаг".

В першій половині „Тризуб" замерехтів високою клясою, дистансуючи „Гакоаг" на кожній позиції. Тільки знаменита оборона воротяря „Гакоаг" та непродуктивна гра Михайла Ноги, врятувала противника від високоциферної програної. „Гакоаг" зорієнтувався вже в перших хвилинах гри, що найнебезпечнішим напасником „Тризуба" є Нога, досконалий технік та пробосвик і тому за Ногою почало ходити, як тінь двох ворожих грачів, щоб не допустити його до гарної акції. В тій ситуації логіка наказувала, щоб Нога не перетримував м'яча, але подавав його необставленим грачам, а саме Феррісові, Длуґошові та Чайці. Нога проте рішив найбільш нерозважну річ, а саме пробиватися з м'ячем самому. У висліді він запродукував серію мерехтливих дріблінґів на цирковому поземі, але кінцевий ефект був такий, що він полетів 6 разів коміть головою на землю сфавльований обороною „Гакоаг", і в тій ситуації, треба вважати щастям, несправедливе до речі, викинення Ноги суддею з площі. В той спосіб суддя несвідомо врятував Ногу щонайменше від зломання ноги.

Найкращою на площі була ціла лінія „тризубівської" помочі, в якій Рач „заткав" так небезпечного Монзена, а Кравець олімпійця МекЛаґлена, що вони дослівно не доходили до м'яча впродовж першої половини гри. Наші перші та останні ворота впали на початку першої половини гри з карного за 7-ий дуже наявний фавль Ноги який доречі щасливим збігом обставин побачив, та який ефектовно виекзекував Нога.

Сім хвилин перед кінцем гри суддя, на здивування 3-х тисячної публіки диктує карного до „Тризуба", якого щасливо оборонив Кулішенко, а Боже провидіння врятувало „Тризуб" від кількох поперечок, від яких кількакратно добиваний м'яч сковзувався. В загальному „Тризуб" заграв одні з своїх найкращих змагань з твердим та завзятим противником та одним з кандидатів на першуна.

Сен. Мортон про відмолодження Республіканської партії

Вашингтон. — Голова Республіканського Крайового Комітету сенатор Трастон Б. Мортон відбув поїздку по цілій країні і виступав від закінчення сесії Конґресу 129 разів на зборах в різних місцевостях, де ствердив, що його партія відроджується після поразки у виборах в 1958 році та кріпшає, і є надія, що вона може перемогти у виборах 1960 року. На думку цього сенатора до скріплення республіканців найбільше причинився президент Айзенгавер, який своєю активністю „підніс партію з долівки". Сен. Мортон говорить про такі докази „відмолодження" і скріплення республіканців: 1) Республіканська пардія почала організувати працівників до виборчої кампанії рік перед виборами, а давніше це робилося на три місяці перед голосуванням; 2) Партійні фінанси поправилися після зими. Майже на всіх зборах і прийнятях, на яких був присутній сен. Мортон і на яких збирали фонди на партійний фонд, залі були переповнені; 3) Публічні опитування стверджують, що республіканські майбутні кандидати на президента віце - президент Ричард М. Ніксно і губернатор Нелсон А. Рокефеллер дістають щораз то більше голосів.

Високі військовики користали з гостинности фабрикантів зброї

Вашингтон. — Підкомісія Збройних Сил в Палаті Репрезентантів ще у вересні вела слідство в справі того, що фабрика зброї Компанія Мартин із Балтімору, Мериленд, гостила в свойому клюбі на острові Елевтері (Багамські Острови) високих військовиків, і 5-го грудня опублікувала список тих гостей. Між цими гістьми в контрактора керованих ракет були такі визначні військовики: голова Об'єднаних Шефів Штабу генерал Натан Ф. Твайнінґ, ген. Семюел Е. Андерсон, адмірал С. Д. Ґріффін, ген. поручник Джан Ґергардт, ген поручник Е. Р. Квесада, та інші, а також високі урядовці департаменту оборони секретар летунства Джеймс Даґлес, кол. секретар фльоти Ден Кімбелл. Під час переслухань вони зізнали, що не брали безпосередньої участи в заключуванні контрактів; під час гостини не обговорювали бизнесових справ; вони не мають жадних бизнесових справ із фірмою Мартин. Директор фірми Мартин Джордж Бункер заявив на переслуханні, що ті прийнятя не мали нічого спільного з 800-мільйоновим контрактом на зброю, яку продукує ця фірма.

На Олімпійські ігрища в ЗДА прибуде одностайна німецька дружина

Бонн. — На зимових Олімпійських ігрищах в 1960 році, що відбудуться в Скво Валлі в Каліфорнії, Німеччина буде репрезентована одною дружиною легкоатлетів однаково з Західньої, як і Східньої Німеччини. Західньо-німецький Олімпійський комітет погодився, всупереч опозиції збоку канцлера Аденауера, на проєкт американського президента Міжнародного Олімпійського Комітет Евері Брандейджа, щоб всі німецькі легкоатлети на Олімпійських ігрищах виступали під чорно-червоно-золотим прапором Західньої Німеччини, на якому проте будуть вимальовані 5 символічних кол Олімпійських ігрищ. Східньо-німецький Олімпійський комітет, який спершу заявив був, що він виступатиме під власним східньо-німецьким „державним" прапором з комуністичними емблемами, вже раніше погодився на компромісовий проєкт Брандейджа.

КАРПАТСЬКИЙ СОЮЗ ВЛАШТУВАВ ВЕЧІР ДЛЯ ДІТЕЙ

Ню Йорк. — Місцева Філія Карпатського Союзу влаштувала тут минулої неділі, 6-го грудня, в приміщенні Українського Інституту Америки Миколаївський вечір для дітей. Понад 50 дітей і батьків взяло участь у цьому вечорі, а між гостями відомі наші діячі: почесний голова КС дир. Юліян Ревай, д-р В. Комаринський, полк. Єфремів та інші. Відкрив вечір, вітаючи гостей, культ.-освітній референт централі і філії КС ред. Імре Карашинець, а малі „янголятка" і „чортики", члени КС, виконали точки на фортепіяні, співи і деклямації. Після програми роздано дітям подарунки.

ОГОЛОШЕННЯ ВІДДІЛІВ Українського Народного Союзу

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Звичайні Річні Збори 204 Відділу ім. Агапія Гончаренка відбудуться в суботу, 12-го грудня в долішній залі Українського Народ. Дому, 140—142 Друга Евню, за статутовим порядком нарад. Якщо на означену годину не прибуде вимагане статутом число членів, то збори проходитимуть важно на годину пізніше без уваги на кількість приявних. Закликаємо всіх членів прибути на збори та вирівняти залеглі членські вкладки. — П. Марко, предсідник, В. Гасій, секр., І. Крочак, касир.

МЕНВІЛ, Н. Дж. — Управа Т-ва ім. Т. Шевченка, Відділ 349, повідомляє своїх членів, що Місячні Збори відбудуться в неділю 13 грудня ц. р., о год. 1-ій по пол., в домі Ветеранів при вул. Вашинґтона в Менвіл, Н. Дж. Проситься всіх членів обов'язково прибути, щоб заплатити членські вкладки, бо кожного року в місяці грудні, членські вкладки мають бути скорше відіслані до Головної Канцелярії УНСоюзу, а крім того повинен бути ухвалений реченець про Річні Загальні Збори. — Управа.

ТОЛІДО, Огайо. — Бр. св. Отця Николая, Відд. 167, повідомляє, що Річні Збори відбудуться в неділю 13 грудня, в год. 2-ій по пол., в залі св. Михаіла при 2824 Лаґрендж Стр. Проситься всіх місцевих і позамісцевих членів прибути на збори вибрати уряд на 1960 рік та полагодити інші справи. Довгуючих членів просимо вирівняти свої залеглі вкладки, щоб не переносити довгу на слідуючий рік. — Д. Медецький, предс., І. Кульматицький, фін. секр.

ЕЛИЗАБЕТ, Н. Дж. — Бр. Св. Михаїла, Відділ 142, повідомляє своїх членів, що Річні Збори відбудуться в суботу 12. грудня ц. р., о год. 8-ій веч., в залі УНДому 214 Фултон Стр. Всі члени повинні бути присутні на тих зборах. Буде вибір нового уряду на 1960 рік, та інші важні справи. — М. Маркович, секр.

ПРОВІДЕНС, Р. Ай. — Сестр. Любов, Відділ 177, повідомляє своїх членів, що Річні Збори відбудуться в неділю 13 грудня, точно в год. 1:30 по пол., в церковній залі, ріг 628 Публік Стр., Провіденс. Просимо всіх членів прийти на збори, бо буде вибір нового уряду на 1960 рік. — Іван Лаба, секр.

НЮАРК, Н. Дж. — Річні Збори Тов. Зап. Січ, Відділ 371, відбудуться в п'ятницю 11. грудня 1959, в год. 8-ій веч., в Січовій Залі 506-18 Евню, Нюарк, Н. Дж. Буде звідомлення урядників, як також вибір уряду на наступний рік. Кожний член повинен бути на зборах. — І. Оверко, предс., П. Заболоцький, кас., Ю. Баранюк, секр.

ІСТ СТ. ЛУІС, Ілл. — Т-во Запорожська Січ, Відділ 284, повідомляє своїх членів, що Річні Збори відбудуться в неділю 13. грудня ц. р., о год. 2-ій по пол., в УНДомі при 1020 Н. 9 вул. На тих зборах буде вибір нового уряду на рік 1960. — Д. Іващук, предс., І. Василюка, секр.

ВІЛІНҐ, В. ВІР. — Відділ 56, повідомляє членів, що Річні Збори відбудуться в неділю 13 грудня ц. р., о год. 2-ій по пол., в залі церковній при 42 вул. — І. Ковальчик, предс., П. Вітенко, касир, М. Медвідь, секр.

ГЕМТРЕМК, Міш. — Т-во ім. Маркіяна Шашкевича, Відділ 94, повідомляє, що Річні Збори відбудуться в неділю 13 грудня ц. р., о год. 2-ій по пол., в залі Укр. Дем. Клюбу при 2376 Ґрейлінґ Стр. На порядку: звіт управи, звіт контрольної комісії за 1959 р., і вибір нової управи на 1960 рік. Довгуючих членів проситься вирівняти залеглі вкладки по кінець цього року, щоби довгу не переносити на наступний рік. Проситься всіх членів обов'язково прибути на річні збори. — Т. Майструк, рек. секр.

АСТОРІЯ, Л. Ай., Н. Й. — Річні Збори Б-ва св. о. Николая, Відділ 5, відбудуться в суботу 19. грудня ц. р., в церковній залі під числом 3709 — 31 Евню, о год. 7 веч. Проситься прибути, бо буде звіт старої управи і вибір нової управи. Довгуючі члени, хай вирівняють свої залеглі вкладки, щоб довгу не перетягати на новий рік. — Управа.

ФИЛАДЕЛФІЯ, Па. — Т-во „Дністер", Відділ 430, подає до відома своїм членам, що побір вкладок за місяць грудень, відбудеться в суботу, 12. грудня ц. р., в Укр. Клюбі при 23 і Бравн вул., в годинах від 7 до 9 вечером, і в неділю, 13. грудня в Укр. Клюбі при 847 Н. Франклін вул. в годинах від 11.30 до 1.30 по пол. З огляду на кінець року і конечність замкнення рахунків, та розрахування з касою УНСоюзу, просимо всіх наших членів вирівняти вкладки за грудень, та всі залеглости, при чому зауважуємо, що не можемо ніяк переносити довгів на слідуючий рік. — Р. Дяків, О. Бакай, Р. Книш.

БАЛТІМОР, Мд. — Бр. Пресв. Тройці, Відділ 320, повідомляє своїх членів, що Місячні Збори відбудуться в неділю 13 грудня, о год. 2-ій по пол., в Укр. Горож. Клюбі 3101 О'Доннелл Стр. Проситься всіх членів прийти на означений час і вирівняти свої залеглости за 1959 рік. — Д. Пісецький, предс., І. Малко, секр.

ГЕРКІМЕР, Н. Й. — Тов. Запорожська Січ, Відд. 192, повідомляє, що Річні Збори відбудуться в неділю 13 грудня ц. р., о год. 1.30 по пол., в залі У. Н. Дому. Проситься членів місцевих і позамісцевих прибути на час. На порядку: звіт уряду і вибір уряду на 1960 рік. — Я. Сеницин, предс., М. Політило, секр.

ДІТРОЙТ, Міш. — Управа 292 Відділу ім. „Братства св. Івана Хрестителя, повідомляє своїх членів, що сходини, які звичайно відбуваються що-місяця, не відбудуться в зв'язку з підготовою Управи до річних загальних зборів. В дні 13-го грудня о год. 1.30 по пол., фінансовий секретар Петро Федик і касир Теодор Медвідь, збиратимуть членські вкладки, в приміщенні УНДому, при вул. Мартін. Також повідомляємо, що 20 грудня відбудуться Звичайні Річні Загальні Збори, на які прохаємо всіх членів, прибути численно, для вибору нової Управи Відділу на 1960 рік. — П. Кізел, голова, Д. Сулима, секр.

КЕНЗАС СИТІ, Кен. — Бр. св. Володимира, Відділ 323, повідомляє, всіх своїх членів, що в неділю 20. грудня ц. р., о год. 1-ій по пол. відбудуться Річні Збори. Порядок:: звіт управи за 1959 рік і вибір нової управи на 1960 рік. Просимо всіх прибути. Збори відбудуться в Укр. Залі, 10 Норт Феррі. — Н. Янчишин, голова, М. Білик, секр., Р. Андрусевич, касир.

СТЕПЛЕТОН, С. А., Н. Й. — Бр. св. Арх. Михаїла, Відд. 211, повідомляє всіх своїх членів і членкиць, що Річні Збори відбудуться в неділю 13. грудня ц. р., о год. 2-ій по пол., під ч. 32 Вандербілд Евню, Кліфтон С. І. 4, Н. Й. Просимо всіх членів прийти, бо буде звіт уряду і контрольорів, також буде вибір нового уряду на 1960 рік. Довгуючих членів просимо вирівняти довги. Неприявні урядники і члени підлягають карі після ухвали. — Теодор Соколовський, секр.

ЧЕСТЕР, Па. — Тов. Тараса Шевченка, Відділ 156, повідомляє, що Річні Збори відбудуться в неділю 13. грудня ц. р., точно о год. 2-ій по пол., в Громадськім Домі. На порядку: звіт контрольорів за 1959 рік, вибір уряду на 1960 рік. Просимо, щоби всі були присутні. — Н. Іщук, предс., В. Трач, касир, В. Новак, секр.

ЕМБРИДЖ, Па. — Братство св. Николая, Відділ 276, повідомляє своїх членів, що Річні Збори відбудуться в неділю 13. грудня ц. р., о год. 2-ій по пол., точно. Проситься усіх членів прибути на час, є багато справ до вирішення. Буде вибір нової управи на 1960 рік. Довгуючих членів проситься вирівняти свої залеглости. Також просимо привести нових членів. По зборах буде перекуска, яку приготовить наше сестрицтво. — Степан Іваницький секр.

МЕНВІЛЛ, Па. — Місячні Збори Відд. 28 відбудуться 20. грудня 1959 в залі греко-кат. церкви св. Івана, по Співаній Службі Божій, о годині 12-ій в полудні. — І. Ґаледа, секр.

СЕНТРАЛ ФОЛЛС, Р. Ай. — Річні Збори Т-ва ім. Ів. Франка, Відділ 93, відбудуться в неділю 13 грудня, о год. 1-ій по пол. Проситься членів прибути на час. Також о год. 3.30 по пол., відбудуться Річні Збори Укр.-Амер. Горожанського Клюбу, де треба буде вибрати нову управу, бо стара управа уступила більше як пів року. — Ю. Тренклер, предс., К. Бабій, кас., М. Іваницький, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Місячні Збори Б-ва св. Володимира, Відділ 130, відбудуться в суботу 12 грудня ц. р., о год. 8-ій веч., в домі „Сестер" під 30 Іст 7-ма вул. Порядок зборів: перечитання протоколу, звіт фінансового секретаря, звіт Контрольної Комісії, перечитання кореспонденції і інше. Перед зборами можна вплатити членські вкладки. — І. Малець, секр.

ФИЛАДЕЛФІЯ, Па. — Т-во „Любов", Відділ 45, повідомляє своїх членів,, що Збори відбудуться в неділю, 13-го грудня ц. р. Просимо всіх членів прийти, особливо пригадуємо членам, що довгують за вкладки, щоби прийшли і вирівняли їх, щоб не перетягати довгу на наступний рік. На цих зборах наіменуємо кандидатів на урядників на слідуючий 1960 рік. — Т. Малик, предс., А. Гарасим, кас., М. Сеник, секр.

РОЗШУКИ

Юліян БУКАТА пошукує стриєчного брата ЯРОСЛАВА БУКАТУ. Хто знає його адресу, або він сам, прошу писати на адресу: Mrs. M. W. PELENSKY, 931 Michigan Street, Toledo 4, Ohio

П. Ярослава ІВАНЧУКА, сина священика з села Іванчан пошукує ВОНС Одарка в справі адреси Марусі. Прошу писати на адресу: Mrs. Maria Wons PELENSKY, 931 Michigan Street, Toledo 4, Ohio

ВАСИЛЬКІВ ГАЛЬЯ пошукує СОРОКУ ДМИТРА і РИВАК СЕМЕНА зі села Ветлина, пов. Ліско. Маю відомості з краю. Прошу писати: MYCHAYLO DIAKIW, 60 Sylvian St., Central Falls, R. I.

ТАРЗАН, ч. 4373. Корабель зникає.

Вимордувавши свою залогу, Джім Кросс пішов вниз і навмисно відкрив крани, щоб затопити корабель!

Тепер швидко спустив запасний рятунковий човен на темні води.

І так, коли Кросс веслував до безпечного місця, корабель смерти повільно западався під воду. І тут був шалений прелюд до Тарзанового майбутнього.